JUDECĂTORIA

BĂLȚI

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dosarul nr. 2c-18/2026
(2-26010205-09-2c-29012026)

Cererea de chemare în judecată a fost admisă, încasată datoria și penalitatea contractuală, încasată cheltuielilor de judecată.

municipiul Bălți
14 aprilie 2026

Judecătorul din Judecătoria Bălți, sediul Central, Maxim Melnic, soluționând, unipersonal, în procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Cedrus Com” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Royal Bliss” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

a constatat următoarele:

I. În FAPT

a) Argumentele reclamantei

1. La 29 ianuarie 2026 Societatea cu Răspundere Limitată „Cedrus Com” (*în continuare S.R.L. „Cedrus Com”*) s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Royal Bliss” (*în continuare S.R.L. „Royal Bliss”*) cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

2. Reclamanta S.R.L. „Cedrus Com” a indicat că, la data de 17 februarie 2020, între aceasta, în calitate de vânzător, și S.R.L. „V.T.V Nord”, care ulterior și-a schimbat denumirea în S.R.L. „Royal Bliss”, în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 45/2020, prin care vânzătorul s-a obligat să transmită în

proprietatea cumpărătorului ingrediente alimentare, iar cumpărătorul să recepționeze marfa și să achite prețul convenit.

3. Potrivit susținerilor reclamantei, în executarea obligațiilor contractuale, aceasta a livrat în repetate rânduri mărfuri către pârâtă, fapt confirmat prin facturile fiscale și actul de verificare a decontărilor reciproce. Reclamanta a menționat că pârâta nu și-a executat obligația de achitare a contravalorii mărfurilor recepționate, acumulând o datorie restantă.

4. În cererea de chemare în judecată, reclamanta a arătat că, la data de 15 aprilie 2025, a expediat pârâtei o somație prin care a solicitat achitarea datoriei în cuantum de 84 371,98 MDL și a penalităților calculate până la data respectivă. Ca urmare a somației, pârâta ar fi achitat doar parțial datoria, soldul restant constituind 67 371,98 MDL, fapt confirmat prin actul de verificare a decontărilor reciproce.

5. Reclamanta a indicat că datoria rezultă din neachitarea următoarelor facturi fiscale: factura fiscală nr. EAS 000744120 din 27 septembrie 2024 în sumă de 31 890 MDL, factura fiscală nr. EAR 000926019 din 02 octombrie 2024 în sumă de 616 MDL, factura fiscală nr. AA5723319 din 04 octombrie 2024 în sumă de 17 682 MDL, factura fiscală nr. EAS 000063499 din 08 octombrie 2024 în sumă de 2 340 MDL și factura fiscală nr. EAS 000106315 din 09 octombrie 2024 în sumă de 15 249 MDL.

6. Potrivit celor invocate de reclamantă, conform pct. 2.3 din contract, cumpărătorul era obligat să achite contravaloarea mărfurilor în termen de 15 zile de la recepționarea acestora, obligație care nu a fost executată de către pârâtă, aceasta aflându-se în întârziere de plată.

7. Totodată, reclamanta a invocat prevederile pct. 5.1 din contract, potrivit cărora, în cazul neachitării în termen a mărfurilor, cumpărătorul datorează o penalitate în cuantum de 0,5% din suma restantă pentru fiecare zi de întârziere, iar după expirarea termenului de 30 de zile, penalitatea constituie 1% din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere.

8. În acest sens, reclamanta a arătat că termenul scadent pentru achitarea facturii fiscale nr. EAS 000744120 din 27 septembrie 2024 a fost data de 12 octombrie 2024, pentru factura fiscală nr. EAR 000926019 din 02 octombrie 2024 – data de 18 octombrie 2024, pentru factura fiscală nr. AA5723319 din 04 octombrie 2024 – data de 20 octombrie 2024, pentru factura fiscală nr. EAS 000063499 din 08 octombrie 2024 – data de 24 octombrie 2024, iar pentru factura fiscală nr. EAS 000106315 din 09 octombrie 2024 – data de 25 octombrie 2024.

9. Potrivit calculelor prezentate de reclamantă, pârâta s-ar afla în întârziere de plată pentru perioade cuprinse între 458 și 471 de zile, iar cuantumul total al penalității calculate conform clauzei contractuale ar constitui 304 347,89 MDL. Cu toate acestea, reclamanta a solicitat încasarea parțială a penalității, în cuantum de 50.000 MDL, invocând necesitatea responsabilizării pârâtei în executarea obligațiilor contractuale, fără a conduce la supra îndatorarea acesteia.

10. Reclamanta a mai indicat că a întreprins toate măsurile prejudiciere necesare pentru soluționarea amiabilă a litigiului, însă pârâta ar fi manifestat un comportament de rea-credință, ignorând solicitările adresate și refuzând în continuare achitarea datoriei.

11. De asemenea, reclamanta a susținut că valoarea considerabilă a creanței și conduita pârâtei creează riscul ca o eventuală hotărâre judecătorească să rămână neexecutată, motiv pentru care a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin instituirea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile și mijloacelor financiare ale pârâtei, inclusiv asupra conturilor bancare ale acesteia.

12. Prin cererea de chemare în judecată, reclamanta a solicitat încasarea din contul S.R.L. „Royal Bliss" în beneficiul SRL „Cedrus Com" a datoriei în cuantum de 67 371,98 MDL și a penalității de întârziere în mărime de 50 000 MDL iar în total a sumei de 117 371,98 MDL. Totodată, reclamanta a solicitat încasarea din contul pârâtei în beneficiul său a cheltuielilor judiciare suportate în legătură cu examinarea prezentei cauze, inclusiv taxa de stat, taxa de timbru, onorariul avocațial, precum și a altor cheltuieli aferente procesului judiciar.

b) Cu privire la citarea pârâtei

13. Prin încheierea din 02 februarie 2026, instanța de judecată a dispus primirea spre examinare a cererii de chemare în judecată, cauza urmând a fi examinată în procedura cererilor cu valoare redusă, în conformitate cu prevederile art. 276²–276⁴ Cod de procedură civilă. Totodată, pârâtei i-a fost comunicată obligația de a prezenta, în termen de 30 de zile de la data comunicării cererii de chemare în judecată, referința și înscrisurile justificative pe care își întemeiază apărările și obiecțiile formulate împotriva acțiunii.

14. Potrivit art.100 alin.(1) Codul de procedură civilă, cererea de chemare în judecată şi actele de procedură se comunică participanților la proces şi persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act şi confirmarea primirii lui, precum şi prin delegație judiciară.

15. Potrivit art.105 alin.(1) Codul de procedură civilă, citația şi înștiințarea se trimit prin scrisoare recomandată cu aviz de primire sau prin persoana împuternicită de judecată. Data înmânări citației sau înștiințării se înscrie pe citație sau înștiințare în partea care se înmânează destinatarului, precum şi pe cotor, care se restituie instanței.

16. În conformitate cu pct. 2 din Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016 privind aprobarea Regulilor de prestare a serviciilor poștale, noțiunea de „trimitere nereclamată" desemnează trimiterea poștală care nu a fost distribuită destinatarului ca urmare a nesolicitării sau a refuzului de recepționare a acesteia.

17. Totodată, potrivit art. 276⁴ alin. (2) Cod de procedură civilă, în situația în care pârâtul, după comunicarea cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate, nu depune referință, cauza se soluționează în baza materialelor existente la dosar.

18. De asemenea, instanța reține și dispozițiile art. 22 aliniatile (1)-(4) litirile a) și b) Cod civil, potrivit cărora notificarea reprezintă comunicarea unui act juridic sau a unei informații într-un scop juridic și poate fi efectuată prin orice mijloc adecvat circumstanțelor, dacă legea sau actul juridic nu impune o anumită formă. Notificarea produce efecte din momentul în care ajunge la destinatar, iar aceasta se consideră recepționată fie la data predării către destinatar, fie la data predării la adresa poștală indicată de acesta sau, în lipsa unei asemenea indicații, la domiciliul persoanei fizice ori la sediul persoanei juridice.

19. La data de 04 februarie 2026, copia cererii de chemare în judecată și înscrisurile anexate au fost expediate pârâtei prin scrisoare recomandată, în conformitate cu modalitățile de comunicare a actelor de procedură prevăzute de art. 100 Cod de procedură civilă, la adresa indicată în cererea de chemare în judecată și confirmată prin informațiile obținute din sistemul informațional MConnect, și anume: raionul Fălești satul Făgădău.

20. Potrivit materialelor cauzei, corespondența expediată a fost restituită instanței cu mențiunea „refuzat” (f.d. 45-51).

21. Instanța reține că specificul procedurii cererilor cu valoare redusă, care derivă în principal din raporturi obligaționale, presupune existența unei conduite diligente din partea debitorului în executarea obligațiilor asumate. În acest context, pârâtul trebuia să prevadă, în mod rezonabil, că neexecutarea obligațiilor contractuale poate determina creditorul să recurgă la apărarea drepturilor sale pe cale judiciară, iar actele de procedură urmau a fi expediate la adresa oficială indicată și confirmată în registrele de stat.

22. Prin urmare, instanța constată că au fost întreprinse toate măsurile necesare pentru comunicarea actelor de procedură către pârâtă, la adresa indicată în acțiune și validată prin sistemul MConnect. Cu toate acestea, pârâta nu a depus referință asupra cererii de chemare în judecată, nu a prezentat probe sau alte înscrisuri în susținerea unei eventuale poziții procesuale și nu a formulat obiecții față de pretențiile reclamantului, deși i-a fost acordat un termen suficient în acest sens.

22. În lipsa unei reacții procesuale din partea pârâtei la cele comunicate prin încheierea instanței din 02 februarie 2026, cauza a fost soluționată în baza materialelor anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 276⁴ alin. (2) Cod de procedură civilă.

II. Legislația relevantă

23. Cod de procedură civilă

Articolul 5. Accesul liber la justiţie

(1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Articolul 130. Aprecierea probelor

(1) Instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Articolul 121. Pertinenţa probelor

Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Articolul 130. Aprecierea probelor

(1) Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

24. Codul civil

Articolul 9. Temeiurile apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile

(1) Drepturile şi obligațiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislației civile.

(2) Drepturile şi obligațiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice;

Articolul 10. Exercitarea drepturilor şi executarea obligaţiilor

(1) Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Articolul 775. Buna-credinţă în raporturile obligaţionale

(1) Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Articolul 992. Noţiunea de contract

(1) Contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

(2) Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Articolul 1108. Contractul de vînzare-cumpărare

(1) Prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit.

Articolul 947. Dispoziţii generale cu privire la clauza penală

(1) Clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).

(2) Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă.

(3) Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere.

(4) Părţile pot conveni asupra unei penalităţi mai mari decît prejudiciul.

(5) Debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea obligaţiei este justificată.

(6) Nulitatea obligaţiei atrage nulitatea clauzei penale. Nulitatea clauzei penale nu atrage nulitatea obligaţiei.

Articolul 948. Forma clauzei penale

Clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancţiunea nulităţii absolute.

Articolul 949. Dreptul de a pretinde alte despăgubiri

(1) Dacă penalitatea este stipulată pentru cazul în care debitorul nu execută obligaţia, creditorul poate cere atît executarea obligaţiei, cît şi plata penalităţii. Nu se poate cere atît executarea obligaţiei, cît şi plata penalităţii dacă penalitatea s-a stipulat cu titlu de despăgubire în locul prestaţiei şi nu doar cu titlu de mijloc de garantare a executării obligaţiei.

III. Motivarea instanței.

25. Examinând materialele cauzei și ținând cont de prevederile legale aplicabile speței, instanța de judecată consideră că cererea de chemare în judecată formulată de reclamantă urmează a fi admisă, din considerentele ce succed.

26. Instanța a stabilit că, la data de 17 februarie 2020 între S.R.L. „Cedrus Com” și „V.T.V. Nord” S.R.L. (din 13.09.2024 - S.R.L. „Royal Bliss”) a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 45/2020 (f.d.12-15).

27. Potrivit pct. 1 din Contract vânzătorul se obligă să transmită în proprietatea cumpărătorului ingrediente alimentare, denumite în continuare „Marfă”, iar cumpărătorul se obligă să preia marfa și să plătească prețul acesteia, conform condițiilor specificate în prezentul contract.

28. La pct. 2.3. părțile au stabilit că plata pentru marfa recepționată se efectuează în termen de 15 zile calendaristice după recepționarea mărfii. 2.4. obligația cumpărătorului de a achita marfa se consideră executată în momentul intrării mijloacelor bănești în contul de decontare a vânzătorului.

29. La pct.5.1. în cazul în care cumpărătorul nu va plăti în termenul stabilit în contract (pct.2.3.), el va fi impus la plata unei penalități în mărime de 0,5% din suma

neachitată pentru fiecare zi de întârziere. În cazul depășirii termenului de 30 de zile, penalitatea va constitui 1% din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere. Plata penalității nu-l exonerează pe cumpărător de obligația de plată a prețului mărfii.

30. Potrivit pct. 5.2. Cumpărătorul este pus în întârziere din ziua imediat următoare zilei în care expiră termenul de scadență prevăzut în p.3.3, fără necesitatea expedierii unei somații de către vânzător. Contractul a fost semnat de cumpărător și vânzător fiind aplicate și ștampila entităților.

31. La fel, instanța a reținut că raporturile contractuale între cele două persoane juridice sunt confirmate prin facturile fiscale: nr. EAR000744120 din 27 septembrie 2024; nr. EAR000926019; nr. AAU5723319 din 04 octombrie 2024; nr. EAS000063499 din 08 octombrie 2024; nr. EAS000106315 din 09 octombrie 2024 (f.d.16-20).

32. Facturile date sunt reflectate și în actul de verificare a decontărilor reciproce pentru perioada 27 septembrie 2024 – 16 ianuarie 2026 (f.d.21).

33. La data de 15 aprilie 2025, S.R.L. „Cedrus Com" a expediat la adresa S.R.L. „Royal Bliss" raionul Fălești satul Făgădău, o somație prin care a notificat despre formarea unei datorii în sumă de 84 371,98 MDL precum și a penalității calculate în sumă de 140 309,20 MDL. Totodată pârâta a fost preîntâmpinată despre necesitatea achitării datoriei și urmările ce pot surveni în cazul în care nu vor fi efectuate achitări. Somația nu a fost recepționată de către S.R.L. „Royal Bliss", potrivit adeverinței factorului poștal destinatarul este „plecat" (f.d.22-24).

34. Reieșind din faptul că pârâta nu a achitat suma datoriei în termenul acordat de reclamantă, acesta s-a adresat instanței de judecată cu prezenta acțiune la data de 29 ianuarie 2026.

Cu privire la încasarea datoriei.

35. Așadar, în speța dată, instanța a constatat cu certitudine că părțile se află într-un raport juridic contractual din care derivă drepturi și obligații civile, guvernat de prevederile legale privind vânzarea -cumpărarea mărfii.

36. Potrivit facturilor fiscale descrise *supra*, se constată că reclamanta a vândut marfă pârâtei în sumă de 67 371,98 MDL, iar pârâtei îi revenea obligația de a achita contravaloarea acesteia în termenul stabilit.

37. Din prevederile contractuale expuse rezultă că plata pentru marfa recepționată urma a fi efectuată în termen de 15 zile calendaristice de la data recepționării acesteia. Totuși, deși reclamanta și-a executat obligațiile contractuale prin livrarea mărfii, fapt confirmat prin facturile fiscale nr. EAR000744120 din 27 septembrie 2024, nr. EAR000926019, nr. AAU5723319 din 04 octombrie 2024, nr. EAS000063499 din 08 octombrie 2024 și nr. EAS000106315 din 09 octombrie 2024, pârâta nu și-a executat obligația corelativă de achitare a contravalorii mărfii în termenul convenit, aflându-se astfel în întârziere de plată.

38. Astfel, în confirmarea cuantumului datoriei pentru marfa livrată, reclamanta a prezentat probe pertinente și concludente din care rezultă existența datoriei în sumă de 67 371,98 MDL, sumă pe care pârâta era obligată să o achite în termen de 15 zile. La rândul

său, pârâta nu a prezentat careva probe care să demonstreze executarea obligației de plată, fie integrală, fie parțială. Potrivit prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.

39. Instanța reține că, deși pârâta a beneficiat de posibilitatea efectivă de a prezenta probe și explicații în susținerea poziției sale procesuale pe parcursul examinării cauzei, în termenul acordat de instanță, aceasta nu a prezentat careva înscrisuri sau alte mijloace de probă apte să confirme executarea obligației de plată ori să combată în mod pertinent și concludent pretențiile reclamantului privind existența datoriei.

40. În conformitate cu principiul contradictorialității și al imparțialității instanței, judecătorul nu are competența de a administra din oficiu probe în favoarea ori în defavoarea uneia dintre părți, examinarea cauzei fiind realizată în limitele pretențiilor formulate și ale probatoriului administrat la dosar. Astfel, având în vedere că reclamanta a prezentat probe suficiente care confirmă existența datoriei în sumă de 67 371,98 MDL, iar pârâta nu a prezentat probe pertinente și concludente care să demonstreze stingerea totală sau parțială a acesteia, instanța nu identifică temeiuri legale pentru respingerea acțiunii în partea ce ține de încasarea corpului datoriei.

41. În asemenea circumstanțe, reieșind din ansamblul probelor administrate la dosar, instanța concluzionează că reclamanta este îndreptățită să pretindă încasarea din contul pârâtei a datoriei pentru marfa livrată în cuantum de 67 371,98 MDL, obligație născută în temeiul raporturilor contractuale dintre părți și confirmată prin facturile fiscale prezentate la materialele cauzei.

Cu privire la încasarea penalității.

42. Pe lângă încasarea sumei datoriei principale, reclamanta solicită și încasarea din contul pârâtei a penalității în cuantum de 50 000 MDL, calculată în temeiul pct. 5.1 din Contractul de vânzare-cumpărare încheiat între părți.

43. În raport cu această solicitare, instanța reține că termenul de achitare a contravalorii mărfii livrate urma să fie efectuat în termen de 15 zile calendaristice de la data recepționării mărfii, conform prevederilor contractuale convenite între părți și facturilor fiscale anexate la materialele cauzei.

44. În acest sens, instanța constată că reclamanta a determinat penalitatea prin aplicarea succesivă a cotei de 0,5% pentru primele 30 de zile de întârziere și a cotei de 1% pentru perioada ulterioară, calculul fiind unul matematic exact și verificabil. Suma totală a penalității constituie 304 374,89 MDL. Prin urmare, instanța consideră că suma penalităților solicitate este confirmată prin materialele cauzei și corespunde modalității de calcul prevăzute de raporturile juridice dintre părți.

45. Instanța apreciază calculul penalității prezentat de reclamantă ca fiind unul clar, detaliat și efectuat în conformitate cu condițiile contractuale convenite între părți. Totodată, calculul este întemeiat pe datele scadente ale fiecărei facturi fiscale, perioada

efectivă de întârziere și cuantumul obligațiilor neachitate, fiind indicată distinct formula de calcul aplicată pentru fiecare creanță în parte.

46. Instanța reține că suma penalității solicitate de reclamantă în cuantum de 50 000 MDL din contul pârâtei reprezintă o evaluare convențională și anticipată a eventualelor prejudicii ce pot fi cauzate prin neexecutarea sau executarea tardivă a obligațiilor contractuale asumate de debitor. Totodată, penalitatea solicitată își are temeiul în clauza penală prevăzută la pct. 5.1 din Contractul de vânzare-cumpărare încheiat între părți, aceasta fiind convenită expres de părți pentru cazul neachitării în termen a contravalorii mărfii livrate.

47. Sub acest aspect, instanța reține că validitatea clauzei penale este condiționată de existența și valabilitatea obligației principale, având un caracter accesoriu față de aceasta. Întrucât din materialele cauzei rezultă existența unui raport juridic contractual valabil între părți, precum și neexecutarea de către pârâtă a obligației principale de achitare a datoriei în sumă de 67 371,98 MDL, instanța apreciază că sunt întrunite condițiile legale pentru aplicarea clauzei penale prevăzute de contract.

48. Reiterând cadrul contractual și legal aplicabil raporturilor juridice dintre părți, precum și apreciind corectitudinea calculelor prezentate de reclamantă, instanța ajunge la concluzia că penalitatea solicitată în cuantum de 50 000 MDL este întemeiată, proporțională cu obligația neexecutată și confirmată prin materialele cauzei, motiv pentru care aceasta urmează a fi încasată din contul pârâtei.

Cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată

49. Potrivit art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

50. Conform art. 90 Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte inclusiv și cheltuielile de asistenţă juridică.

51. În conformitate cu prevederile art. 94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

52. Conform art. 96 al.(1) Cod de procedură civilă, Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Potrivit alin. (1^1) al normei menționate, cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut cîștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

53. Potrivit pct.1.1.3. din Anexa nr.1 al Legii taxei de stat nr. 213 din 31 iunie 2023 (în vigoare din 01 ianuarie 2024), prevede calcularea taxei de stat dacă valoarea acţiunii este de 50001–1500000 lei, 2050 lei + 3% din valoarea acţiunii care depăşeşte 50001 lei.

54. Astfel că, la depunerea acțiunii în judecată reclamanta a achitat taxa de stat în mărime de 5 573,20 MDL fapt confirmat prin nota de plată confirmată din 23 ianuarie 2026 (f.d.9), care se solicită a fi încasată din contul pârâtului.

55. Totodată, potrivit notei de plată confirmat din 23 ianuarie 2026 nr.A00934647988260, reclamanta a achitat taxa de timbru în beneficiul Judecătoriei Bălți în sumă de 200 MDL.

56. La fel, reclamanta a beneficiat de asistență juridică calificată acordată de Biroul asociat de avocați „Casian, Iovu & Partenerii" avocat Tatiana Iovu, achitând pentru serviciile prestate suma de 5 000,00 MDL, care se solicită a fi încasată din contul pârâtei (f.d.25).

57. La acest capitol, instanța de judecată expune că, la determinarea cuantumului cheltuielilor de judecată, va ține cont în această materie de practica Curţii Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea şi caracterul lor rezonabil (*cauzele Costin împotriva României, Străin împotriva României, Stere şi alţii împotriva României, Raicu împotriva României*).

58. Astfel, suma cheltuielilor de asistență juridică de 5 000,00 MDL, care se pretinde a fi încasată din contul pârâtei este una ce corespunde cu prevederile Recomandării privind cuantumul onorariilor avocaților şi compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobată prin Hotărîrea nr.19-02/27.05.2022 a Consiliului Uniunii Avocaților din RM, prin urmare cheltuielile pentru asistența juridică sunt necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

59. Având în susținere normele legale citate mai sus și reieșind din soluția adoptată asupra fondului cauzei, judecătorul va încasa de la S.R.L. „Royal Bliss" în beneficiul S.R.L. „Cedrus Com", taxa de stat în sumă de 5 573,20 MDL, taxa de timbru în sumă de 200 MDL și asistență juridică în sumă de 5 000 MDL.

60. În conformitate cu prevederile articolelor 14 alin. (2), 2762 -2763, 236, 238-240 și 362 Cod de procedură civilă, judecătorul

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „CEDRUS COM" împotriva Societății cu Răspundere Limitată „ROYAL BLISS" privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Societatea cu Răspundere Limitată „ROYAL BLISS" (IDNO 1015602002629) în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „CEDRUS COM" (IDNO 1003600010225), în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 45/200, suma de 117 371,98 (o sută șaptesprezece mii trei sute șaptezeci și unu lei, 98 bani) MDL, (*compusă din 67 371,98 lei datorie principală și 50 000 lei penalitate*).

Se încasează de la Societatea cu Răspundere Limitată „ROYAL BLISS" (IDNO 1015602002629) în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „CEDRUS COM" (IDNO 1003600010225) cheltuielile de judecată, compuse din taxa de stat în sumă de 5

573,20 (cinci mii cinci sute șaptezeci și trei, 20 bani) MDL, taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) MDL și asistență juridică în sumă de 5 000 (cinci mii) MDL.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Preşedintele ședinței
Judecător **Maxim Melnic**